

Malá mořská víla

Lucie Vondráčková

1. K útesům skal s přílivem dál připlouvám
zakleta v pěnu na vlnách
kde hrad kdysi stál z prince se stal mladý král
proč málo se smál jen já znám

R: Sám každý večer na břehu klečel mladý král
Na malou vílu kterou ztratil myslel dál
A jsem to já, ta víla ztracená
jak lidé jdou za láskou svou tak do moře vcházel mladý král
pěna mu nártu umývá - to jsem já
Jak mořský proud on šel pořád hloub
šťastný chtěl zůstat u mně dál
Domů se vracel jenom spát

©: Tak toužil znát
kdo má mně rád

2. Kdo ví, kdo ví .. Proč lidé dál slabí jsou
Kdo ví, kdo ví .. Proč lidé zradí
Kde hrad kdysi stál pobřeží šel mladý král
že málo se smál jen já vím.

R: Sám každý večer na břehu klečel mladý král
Na malou vílu kterou ztratil myslel dál
A jsem to já, ta víla ztracená
A cítil sám že má ji rád
Komu je říct že daleko víc smutku mněl přestát mladý král
Než vést měl bitev vítězných zbytečných.

On cítil to sám když na břehu stál
vílu co zradil viděl dál
Kdo ví kdy víla odpouští
Až cítil sám že má jí rád.

Až cítil sám,
že má mě rád

Jak lidé jdou za svobodou tak do moře vstoupil
a šel dál. Pěna mu spánky omývá to jsem já
Jak mořský proud on šel pořád hloub
a šťastný už zůstal napořád
V mém náručí už bude spát.

©: Už ví to sám
Kdo má mně rád. ...

1. K útesům skal s přílivem dál připlouvám
jsem pěnou na vlnách
hrad pevný tu stál ...